

zdali ty, synečku,
neviš dále světa.

pokaď mi zavání
u sóseda kvítí.

pokaď tá Anička,
pokaď má nebude.

Já dále světa vím,
ale nesmím íti,

Zavání, zavání,
zavánět mi bude,

457. ŽALOST PO MILÉ

845.

Sta-ro-jit-ský ko-ste-lí-čku, aj, sta-ro-jit-ský ko-ste-lí-čku, sto-jíš na pě-kném ko-pe-čku.

[: Starojitský kostelíčku, :]
stojíš na pěkném kopečku.

Musím sobě jinó hledat.

Všecky panenky po párách,
moja milá je na márách.

Kvete z tebe růža bílá,
umřela mě moja milá.

Mám já miló, leda bylo,
leda by teskno nebylo.

Všecky panenky v hospodě,
a má milá leží v hrobě.

Dyž umřela, co mám dělat?

Mám já miló, co je po ní,
dyž mi za ňó jiný chodí.

458. BÁZEŇ

846.

Z Těšan. Zp. I. 21

Sto-jí hru-ška v po-li, sto-jí hru-ška v po-li, vrch se jí ze-le-ná, vrch se jí ze-le-ná.

[: Stojí hruška v poli, :]
[: vrch se jí zelená. :]

Dostano já doma
od svého tatíčka,

Pověž ty mně, milá,
kde na trávu chodíš.

Sedí pod ňó šohaj,
milenku objímá.

že sem nanapásl
vraného koníčka.

Já ti také povím,
kde koníčka vodím.

Když se objímali,
obá dvě usnuli.

Dostano ja take
od svéj maměnke,

Já na trávu chodím
k zelenému haju.

Když se probudili,
obá dvě plakali.

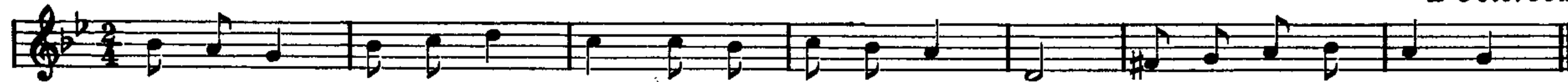
že sem nenažala
zelené trávěnke.

Já koníčka vodím
k samému Dunaju.

459. ČEKÁNÍ NADARMO

847.

Z Uěteřova

Stu-de-ná ro-sen-ka, ja, tej no-ci pa-da-la, tej no-ci pa-da-la.

Studená rosenka,
[: tej noci padala; :]

Otvírala jsem jich
na spodní rygliček.

Šohajíček nejde,
chlapci u vrat stáli.

já sem šohajovi
dvírka odvírala.

Já sem se dívala,
jde-li šohajíček?

Když k nám šel šohajek,
snad ho rozehnali.